

Arrest

nr. 225 164 van 23 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 21 december 1990 in Harardhere in de provincie Mudug, Centraal-Somalië. Op 30 januari 2017 heeft u de Belgische Staat een eerste maal om internationale bescherming verzocht. Hierbij riep u de volgende elementen in. Uw ouders, A.A.M. en R.H.J., zijn herders bij Dagabalo, een dorp in het district. U wordt op jonge leeftijd naar de stad Harardhere gebracht, waar u opgevoed wordt door uw tante van moederszijde, F.J.W.. Deze heeft een theehuis, waar u ook werkt. Tien jaar geleden verhuist uw zus H. naar Engeland met haar man A.M.G.. U heeft zelf geen kinderen. Op 10 december 2016 komen drie mannen van Al

Shabaab bij u langs met een huwelijksvoorstel. U weigert hun voorstel en vertelt dit aan uw tante. Deze stelt dat ze u niet kan helpen en besluit u te laten overbrengen naar Mogadishu. Wanneer u daar bent, hoort u dat uw vader belde met uw zus H. om te vragen of zij u kan helpen. Al Shabaab komt te weten dat uw vader u helpt ontsnappen en neemt hem mee. Later wordt hij dood teruggevonden. U reist met het vliegtuig via Nairobi naar Europa waar u in een onbekend land landt en doorreist naar België, alwaar u op 2 januari 2017 aankomt. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) neemt op 3 augustus 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29 januari 2018 in haar arrest met nr. 198 873.

Op 16 maart 2018 dient u een eerste volgend verzoek tot internationale bescherming in. U roept in dat u drie maand zwanger bent van een Somaliër waarvan u denkt dat hij A.M. heet. U heeft momenteel geen contact met de man. U stelt verder dat u een operatie gehad heeft aan de hals en hier nog medicatie voor neemt. U heeft tevens een operatie aan het rechteroog ondergaan. Ter ondersteuning van uw eerste volgend verzoek dient de u de volgende documenten in: "Medisch Labo Bruyland, patiënt A.A.I., referentie 3806-8824 van 05.03.2018", een getuigenis van F.A.A. en een kopie van het Brits paspoort 211011518 (dd. 02.12.2010 - 02.12.2020) op naam van uw zus, H.. Het CGVS beslist op 10 april 2018 uw verzoek niet-ontvankelijk te verklaren omdat u geen elementen aanbrengt die de beoordeling van uw eerste verzoek in een ander daglicht kunnen plaatsen. De RvV verwerpt uw beroep tegen de beslissing van het CGVS op 21 augustus 2018.

Intussen was u op 1 augustus 2018 in Tienen bevallen van een dochter, met de naam R.A.A.. Op 24 september 2018 vraagt u voor de derde keer internationale bescherming bij de DVZ. In uw derde verzoek verklaart u een vrees voor besnijdenis te koesteren in hoofde van uw dochter. Ter staving van uw verzoek legt u een verklaring op eer neer van de organisatie GAMS samen met twee medische attesten, waarvan één betrekking heeft op u en een ander op uw dochter. Op 14 november 2018 wordt uw verzoek ontvankelijk verklaard. Op 17 januari 2019 wordt u uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U legt op dat moment een tweede, recenter medisch attest neer dat betrekking heeft op uw dochter.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie te hebben. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter R.A.A. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26QUINQUIES", ingeschreven op 24/09/2018. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 17/01/2019, p. 4-6, vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking.

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochter R.A.A. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In geval van terugkeer naar Somalië verklaart u Al-Shabaab te vrezen. In het kader van uw eerste verzoek beoordeelde het CGVS uw vrees voor Al-Shabaab ongeloofwaardig omdat u niet aannemelijk maakte daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Harardhere. Deze beoordeling werd bevestigd door de RvV, die in haar arrest van 29 januari 2018 met nr. 198 873 stelt onder andere dat uw kennis van uw onmiddellijke geografische leefomgeving, de clansituatie, belangrijke incidenten en socio-politieke gebeurtenissen ontoereikend is, wat afbreuk doet aan uw bewering dat u uit Harardhere afkomstig bent (RvV randnr. 2.5). Wanneer het CGVS u confronteert met de algemene conclusies van het CGVS en de RvV en vraagt of u daar nog iets over wil zeggen, houdt u vol dat u tot december 2016 in Harardhere hebt gewoond (CGVS dd. 17/01/2019, p. 3). Het louter vasthouden aan uw eerdere beweringen over uw herkomst volstaat allerminst om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

In verband met uw minderjarige dochter R.A.A., waarvan u verklaart dat ze geboren is op 1/08/2018 in Tienen, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Harardhere heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen/haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaamsof geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.”

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die

toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is."

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des koningen elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Ter ondersteuning van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u medische attesten neer, waaruit blijkt dat u genitale verminking hebt ondergaan en uw dochter R.A.A. niet. Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de genitale verminking die u hebt ondergaan. U haalt ter zake in uw hoofde geen vrees voor vervolging aan in geval van terugkeer naar Somalië. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan R.A.A.. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u een verklaring op eer neer van de organisatie GAMS. Dit document is een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat uw dochter R.A.A. vrouwelijke genitale verminking ondergaat. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontcrachten.

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter R.A.A. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 16 mei 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011", van "artikel 2, j° van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011", van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, van het adagium *patere legem quam ipse fecisti*.

Verzoekster stelt te vreezen voor besnijdenis van haar dochter. Zij voert aan dat verweerder *“op flagrante wijze de materiële motiveringsplicht schendt door geen rekening te houden met de vluchtelingenstatus van de dochter van verzoekende partij. Dit vormt nochtans een van de hoofdredenen waarom verzoekende partij een nieuwe asielaanvraag indiende”*. Verzoekster wijst erop dat verweerder de aangehaalde vrees in hoofde van haar dochter aanvaardde en haar de vluchtelingenstatus toekende.

Verzoekster betoogt dat, indien verweerder *“de mening is aangedaan dat er bescherming dient te worden geboden aan de dochter van verzoekende partij, dan dient er tevens - conform het beginsel van familiale eenheid - bescherming te worden geboden aan verzoekende partij”*. Verzoekster haalt aan dat haar Somalische nationaliteit niet wordt betwist, doch enkel de regio. Zij volhardt afkomstig te zijn van Harardhere.

Verzoekster voert aan dat verweerder het hoger belang van het kind uit het oog verliest. Zij wijst op het principe van *“familiale eenheid”* en haalt artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 aan. Zij betoogt dat de huidige beslissing haar verplicht voor eeuwig gescheiden te worden van haar kind, wat eveneens een flagrante schending inhoudt van de rechten en het hoger belang van het kind.

Verzoekster stelt dat ze onderdeel van het kerngezin is en wel degelijk in aanmerking komt voor bescherming omwille van de familiale eenheid. Zij verwijst naar artikel 2, j° van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011.

Daarnaast wordt er volgens verzoekster *“tevens aan voorbijgegaan dat de bestreden beslissing impliceert dat de dochter van de verzoekende partij zal opgroeien zonder moeder - nochtans moet de Richtlijn conform het hoger belang van het kind worden gelezen - considerans 18 van de Richtlijn”*. Zij wijst erop dat gezinshereniging uitgesloten is voor verzoekster, gezien dit niet mogelijk is tussen een ouder en een begeleide minderjarige, zoals *in casu*.

Verzoekster verwijst naar de Richtlijn die wordt gehanteerd wat betreft de erkenning van ouders wiens kinderen erkend werden als vluchteling, welke zij tevens voegt bij haar verzoekschrift. Verzoekster kan niet inzien waarom verweerder haar eigen Richtlijnen niet opvolgt en meent dat deze het beginsel van coherentie heeft geschonden. Verzoekster is van mening dat verweerder *“het adagium “patere legem quam ipse fecisti” heeft geschonden omdat de commissaris-generaal altijd hetzelfde beleid heeft gehanteerd met betrekking tot de ouders van kinderen die als vluchteling worden erkend, zijnde: wanneer er een beslissing is om een kind te erkennen, wordt de moeder ook automatisch erkend wanneer zij asiel aanvraagt.”*.

Verzoekster concludeert dat verweerder aldus manifest *“de 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen², B.S. 31 december 1980, artikel 23, §2 i° artikel 2, j, van de Richtlijn 2011/95/EU en het beginsel “patere legem quam ipse fecisti”* schendt. Zij betoogt dat voormelde artikelen tevens werden geschonden doordat zij niet conform considerans 18 van de Richtlijn 2011/95/EU gelezen werden.

In hoofdorde vraagt verzoekster om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij verzoekschrift voegt verzoekster een *“Uittreksel van kruispuntmi: “Beleid CGVS als RvV een kind erkent als vluchteling en de ouders niet”*.”

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. In het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 3 augustus 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters vermeende herkomst uit Harardhere, Somalië. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nummer 198 873 op 29 januari 2018.

2.4.2. In het kader van haar eerste volgend verzoek om internationale bescherming (tweede asielaanvraag) nam de commissaris-generaal op 10 april 2018 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek om internationale bescherming aangezien er geen nieuwe elementen waren die de beoordeling van haar eerste verzoek in een ander daglicht plaatsten. Verzoeksters beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nummer 207 972 van 21 augustus 2018.

2.4.3. In het kader van haar huidige, tweede volgend verzoek om internationale bescherming blijft verzoekster volharden dat zij afkomstig is uit Harardhere, provincie Mudug, Somalië en daar haar hele leven heeft gewoond (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2019 (hierna: notities), p. 3), terwijl reeds in het kader van haar eerdere verzoeken om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof wordt gehecht aan haar voorgehouden herkomst uit Harardhere, Somalië. Gezien verzoeksters herkomst uit Harardhere, provincie Mudug, Somalië niet geloofwaardig is, zijn de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar hebben voorgedaan evenmin aannemelijk.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoeksters asielrelaas bol staat van de ongeloofwaardigheden. Zoals reeds aangehaald, wordt geen geloof gehecht aan haar herkomst uit Harardhere, noch aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich daar hebben afgespeeld. Verzoekster blijft echter volharden in haar bedrieglijke verklaringen. Ook waar verzoekster stelde dat zij zwanger was van een Somaliër, waarvan zij dacht dat hij A.M. heette (verklaring volgend verzoek, punt 12) en op heden geen contact meer heeft deze man (notities p. 4), betreffen dit loutere beweringen, die, zeker in het licht van verzoeksters eerdere frauduleuze verzoeken om internationale bescherming, niet geloofwaardig voorkomen.

2.4.5. In voorgaande verzoeken tot internationale bescherming werd een onderzoek gevoerd naar de herkomst van verzoekster uit Harardhere, provincie Mudug, Somalië, welke niet geloofwaardig werd geacht, maar werd geen onderzoek gevoerd naar de door verzoekster voorgehouden, doch niet aangetoonde Somalische nationaliteit. Voor zover een verzoeker om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. De Raad kan slechts vaststellen dat slechts vragen werden gesteld over haar beweerde, doch ongeloofwaardig bevonden regio van herkomst. De Raad meent dan ook dat verder onderzoek naar verzoeksters voorgehouden nationaliteit noodzakelijk is.

2.4.6. Daarnaast blijkt uit lezing van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal afzonderlijke beslissingen nam in hoofde van verzoekster en haar dochter R.A.A. en dat hij R.A.A. de hoedanigheid van vluchteling toekende: *"In verband met uw minderjarige dochter R.A.A., waarvan u verklaart dat ze geboren is op 1/08/2018 in Tienen, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Harardhere heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang*

van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen/haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.”.

2.4.7. Indien elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht, dan moet rekening worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. De nationaliteit is aldus een essentieel element in het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter R.A.A. werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, die geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt. Verzoekster gebruikt moderne communicatiemiddelen (verzoekster heeft een Facebookaccount en spreekt met haar zus in het Verenigd Koninkrijk (zie RvV 29 januari 2018, nr. 198 873). Er zijn dan ook geen redenen waarom verzoekster niet eenduidig haar land van herkomst kan aantonen en toelichten.

2.4.8. Gezien de voorgehouden Somalische nationaliteit in hoofde van verzoekster niet kan worden vastgesteld, en de nationaliteit van verzoeksters dochter op grond van afstamming voortvloeit uit verzoeksters nationaliteit (en verzoekster niet zinvol verklaarde over de vader), kan slechts worden vastgesteld dat de nationaliteit van verzoeksters dochter evenmin vaststaat. In dit verband merkt de Raad op dat, hoewel niet wordt betwijfeld dat de etnische herkomst een van de belangrijke elementen is bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Echter de etnie is onlosmakelijk verbonden aan de persoon en zijn/haar gemeenschap. Dit werkt over geografische grenzen heen en is niet verbonden aan de *in casu* Somalische gebieden in Afrika. Volledigheidshalve dient erop gewezen dat, in zoverre niet betwijfeld zou worden dat verzoekster en haar dochter de Somalische etnie bezitten, dit geenszins betekent dat de door hen beweerde Somalische nationaliteit vaststaat of aannemelijk is.

2.4.9. Gelet op voorgaande meent de Raad dat verder onderzoek naar de waarachtigheid van de voorgehouden nationaliteit van verzoekster noodzakelijk is.

2.4.10. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 april 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK